

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Možnosti interkonfesijního vzdělávání v české škole

Autor práce: Sára Stýblová

Posudek vypracoval: Tomáš C. Havel, Dr. theol.

Datum: 3. 5. 2022

Práce věnovaná možnostem interkonfesijního vzdělávání v české škole – jak název napovídá – vzbuzuje očekávání a zaslubuje pionýrský počín. O její přínosnosti není třeba se dlouze rozepisovat.

Hlavním cílem práce, jak ho autorka stanovila je „zjištění možnosti interkonfesijního vzdělávání v české škole“, které autorka opírá o výzkum, jehož výzkumná otázka zní: „Jak prožívají svoji religiozitu žáci odlišných konfesí navštěvující církevní školy v České republice?“ (srov. s. 6, 48)

Teoretická část práce (s. 8-29) tematizuje debatu o interkonfesijních vztazích obecně, ekumenismu a interkonfesijních vztazích v současnosti. Nakonec je autorkou představena i problematika interkonfesijního vzdělávání.

Praktická část práce (s. 30-45) zahrnuje výzkum v rámci kterého vedla autorka rozhovory se čtyřmi studenty ve věku 15-17 let. Autorka představuje celý proces sběru, zpracování a vyhodnocení dat. Následně seznamuje čtenáře s jejich analýzou a s výsledky výzkumu.

Po formální stránce je výzkum autorkou velmi dobře proveden. Celkově nelze autorce upřít zájem o téma a oceňuji například také odkazy na zahraniční literaturu v celé práci.

Shledávám však také řadu nesrovnalostí. Například název práce slibuje širší záběr, než je nakonec v práci realizován, když je výzkum omezen na církevní školy. Rovněž porozumění pojmu „interkonfesijní vzdělávání“ autorkou není dostatečně důsledné. Zaměřuje jej s pojmem „mezináboženské vzdělávání“ (s. 6, 24, 48), stanovuje jeho obsah získáváním *znalostí* s vědomím odlišnosti druhého, ale méně už jako *učení se jednoho od druhého* (s. 6, 41), tedy zodpovězení otázky: „Co jsem se o své identitě naučil díky druhému?“ – což, je klíčovou otázkou současné odborné debaty na toto téma.

Zajímavé by bylo, kdyby autorka nejen konstatovala, „že škola by měla nabídnout prostor a příležitost, jak uspokojit vnímání religiozit jednotlivých žáků“ (s. 29), ale kdyby také uvedla konkrétní argumenty proč. Pokud hovoříme o české škole, vyznívá jinak takový nárok jen jako proklamace nebo zbožné přání. Stejně tak je v textu nejednoznačné, zda autorka uvažuje o kontextu české školy obecně nebo jen církevních škol nebo dokonce jen o výuce náboženství ve škole.

Dále je také k zamyšlení, zda výzkumná otázka: „Jak prožívají svoji religiozitu žáci odlišných konfesí navštěvující církevní školy v České republice?“ směřuje efektivně k dosažení cíle práce, totiž k „zjištění možnosti interkonfesijního vzdělávání v české škole“ (s. 48).

Práce odpovídá obvyklým standardům a to jak vzhledem k jejímu členění, tak vzhledem k citacím a odkazům na literaturu.

Návrh otázky pro obhajobu:

Co rozumíte prvky interkonfesijního vzdělávání (s. 48)? Můžete uvést příklady?

Závěrečný výrok:

Bakalářská práce splňuje po obsahové i formální stránce dané požadavky, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení na základě posouzení práce: velmi dobré (2) až dobré (3), dle obhajoby.

V Českých Budějovicích, dne 3. 5. 2022

Tomáš C. Havel
oponent práce